

LBRIS

We know
books

Ioana Nicolaie
Noctiluca

Cuprins

Carnetul	7
Supus	9
Reversul	10
Portocaliu	11
Aici	12
Departee.....	13
La pachet.....	15
Sonata lunii	17
Ger	19
Așa	20
Mă vezi?	21
Vreau s-o salvez	22
Sala	23
La mijloc	25
Ploaia	26
Story	28
Trec fețele	30
Fapt.....	31
Umbra ajunge mereu prima	32
Realitatea	34
Despărțire	36
N-a fost tinerețe fără bătrânețe	38
Adolescența	40
Un număr străin	41
Afară	43
Se face	44
Zoom	46
Stația	48
Adăpost	50
Super, mega	52
Luna	54
Martie	56

Alb-negru	58
Nu se aude nimic	60
Capacul	61
Pereteii	63
Dăm fuga	65
Spre casă	67
Răspunsul	69
Măcar de-aș visa	70
Gara	71
Tic-tac	73
Mesaje	75
Spre lift	77
Șotron	79
Ghem	81
Știre	82
Culesul	84
Căldura	85
22.02.2022	87
Mesaj	89
2022	91
Martie 2022	92
Copilul	94
Spoiler	95
Anestezie	96
Re-me-ne	97
Cei dintâi	99
Gabriel, cândva	101
Cine știe?	102
Dragoste	104
Spaima	105
Cușca	107
Planșă	108
Viitor	110
Doisprezece	112
Captură de ecran	114
Noctiluca	116

Carnetul

Depresia e un magnet pentru durere
am scris cândva într-un carnet
cu Superman pe copertă
paginile ar fi trebuit să se umple apoi
pe foi se strivea anatomic viitorul
și sensul

cum de pot deschide ochii?
cum de lumea e un film rulat pe rapid?
cum de am pus friptura-n cuptor?
ce barbarie,
consum biologic ce ne va dovedi
peste vreo sută de ani
retardul

epoca sângelui e a noastră
spiritul mereu va urma

cum de prin degetele puse-n dreptul veiozei
trece lumina?
cum de accept?

cum de împrășc labirintul
cu tălpi peste tălpi de cel puțin
șaptezeci de mii de ani încoace

cum post-maimuța sau pre-omul au deschis ochii?

cum de exist?

oare exist?

vom supraviețui?

carnetul n-a rămas gol

s-a umplut de cifre

de programări la doctor

de sume datorate cuiva

de proiecte, cărți, adrese,

chiar și de-un autograf

luat într-un aeroport

unui actor celebru

și de numele unor scriitori sud-americani

eram în Mexic, care-s cei mai buni de azi?

și Enrique i-a scris cu mâna lui

pe pagina alăturată depresiei

carnetul are copertele rupte,

nimic despre sens sau viitor.

Supus

Netezesc obrazii bucălați
ai unei păpuși
pe care n-am avut-o
șterg de praf un buchet
de cabluri
iarba e un curent electric

florile de pe fusta mamei
cresc în voie
amândouă am trăit sub cerul acesta
tras bine la mașină
cu pietre, cu vânățai
cu de ce m-am născut
și ce pricep eu din lume

numai în sertare e bine
bunica face merele felii
le coase pe-o sfoară
le pune ca pe rufe
la uscat

sfoara atârnă și leagă.

Reversul

Volanul se-oprește
și singur dă înapoi
tocmai la curba
din care n-a mai rămas
mare lucru

bătrânețea-i cu ziduri până la cer
doar să sfărâmi într-un loc
că pumni de ciment
pătrund iute pe-acolo
și se prefiră pe tine

șofer bun, șofer prost,
de sub cauciucuri
cu vremea țâșnesc
aceleași noroaie
iar locul liber din dreapta
deodată l-ai ocupat

centura-i prinsă degeaba
oricât te zbați
nu poți ieși din mașină.

Portocaliu

Adolescența ta e-un pistrui
în care, noapte sau zi,
teama nu poate s-apară

pe coridoare cu săli felurite
ajungi numai la mine

adolescența mea e-un pulover
lălâi și pus la-ntâmplare
peste substanțele de la chimie,
peste acizii de care nu se mai scapă

din senin totul începe să fumege
și distrugerea strigă deodată
stâncile slabe se fac o făină
pe care-o pun în aluat
deși n-o să mai pot vreodată ajunge
aproape de tine

adolescența noastră s-a dus
pulbere și nisip mișcător
clase jupuite, afișe, moloz,
căci n-am știut să ținem de ea
nici măcar cum îngrijești pisoii orfan
pe-un preș de la intrare.

Aici

Sunt pe bordură
biet pui de vrabie
tocmai scăpat din gura pisicii

cine mă ia în palmă?

inima se mai poate simți
tropăie cu toții în ea
și sparg la răstimpuri
borcane

oare numai sus,
pe terasă, poți găsi adăpost?

pisica a fost, a trecut,
nu se vede nimic pe obraz
o ultimă gheară
face rădăcini pe sub asfalt.

De parte

E timpul porumbului
bruma l-a spart ca pe mici vase
în care nimic nu mai crește

camioanele s-au oprit
în mileniul acesta pe câmpuri
mocirla e densă
rozătoarele-și vor găsi astfel hrană
lâna va curge cu pârâul la vale
sub călcâi totul se-afundă
plasticul rezistă mii de ani
dar roțițele descentrate din noi
au folosit la ceva vreodată?

cât de bună-i o casă
cu storuri trase și galben
prin care nu se poate intra?

de-aceea tot caut
prin locuri ca acesta știu
că-i un copil al meu, pierdut,
patru ani, poate cinci,
l-am văzut doar în vis
blond, dolofan ca micuțul
postat în rețea

unde-i greșeala?
unde?

în vis mi se-aruncă în brațe
tremură, se sufocă,
se preschimbă în aer

pe locul gurii rămâne
un spin de noiembrie.